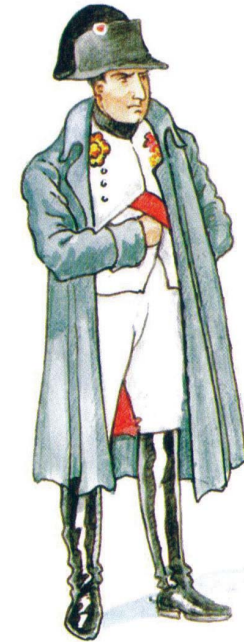

Наполеон

Луси Летбриџ

Илустровао

Робин Лори

Саветник за историју:

Др Мајкл Роу, Кингс колеџ, Лондон

Превео

Никола Пајванчић

Наслов оригинала

Lucy Lethbridge
NAPOLEON

Copyright © 2004 Useborne Publishing Ltd.

Translation Copyright © 2008 за српско издање, ЛАГУНА

Наполеон

мала лагуна

Садржај

Прво поглавље:
Породица бунтовника

Друго поглавље:
Млади војник

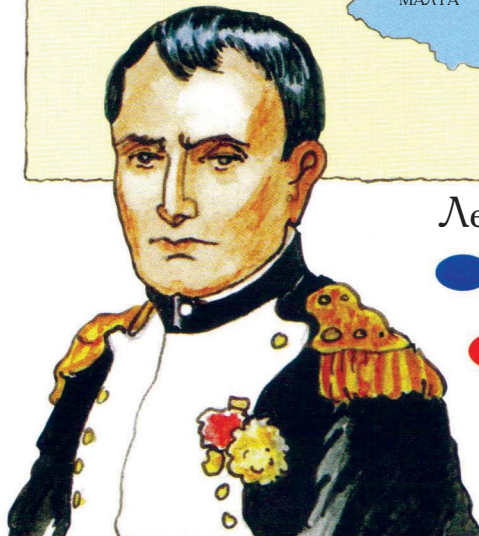
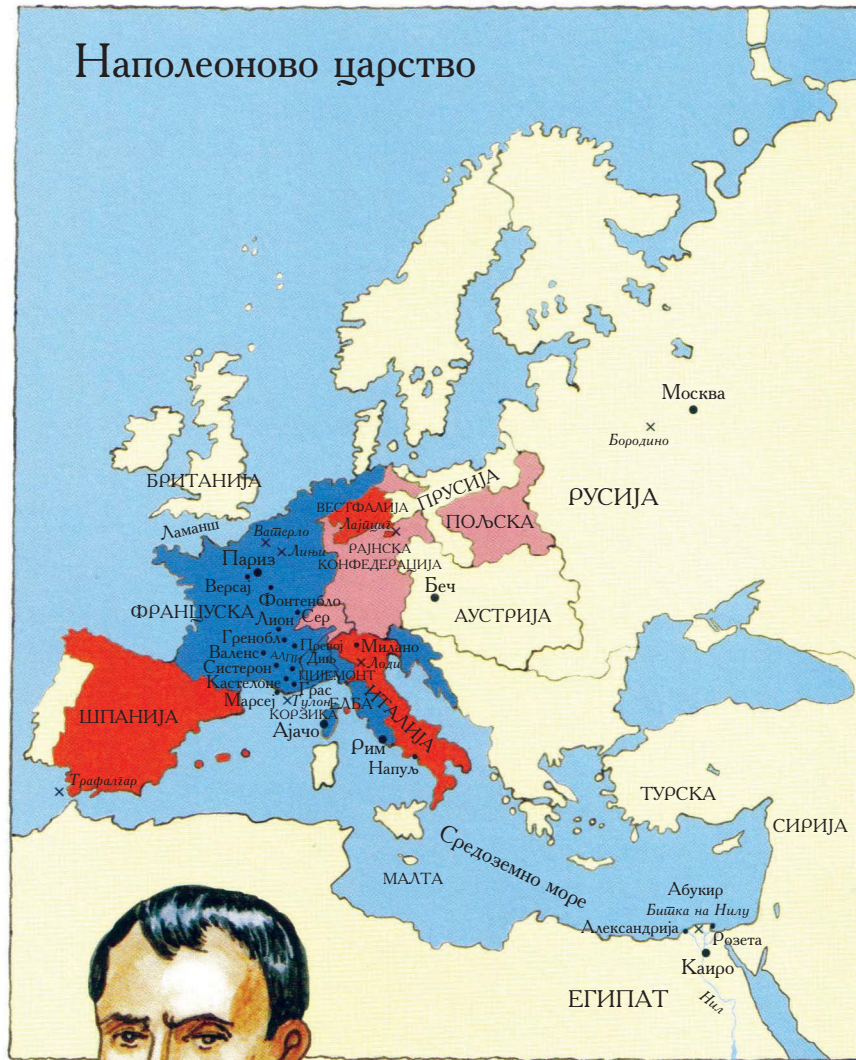
Треће поглавље:
Револуција!

Четврто поглавље:
Освајање Египта

Пето поглавље:
Крунисање

Шесто поглавље:
Изгнанство

Мој царски живот

Легенда

- – Француске земље којима се управљало директно из Париза
- – Државе којима су владали Наполеонови рођаци
- – Државе под Наполеоновим утицајем
- × – Битка

Прво поглавље

Породица бунтовника

Чак и пре него што је рођен, Наполеон је био у рату. Док га је носила у стомаку, његова мајка Летиција учествовала је у борбама за Корзику, острво на коме је рођена. Острво су преузели Французи, и бесни острвљани – међу којима је био и Наполеонов отац Карло – удружили су се да врше препаде на француске војнике.

Карло Бонапарта, припадник једне од најугледнијих корзиканских породица, побегао је у брда са

Летицијом и Жозефом, њиховим малим сином.

Породица се сакрила у једну пећину,

ну, високо у планинама. Био је то савршен видиковац за осматрање француских бродова, мада

су меци звиждали крај њих сваки пут када би изашли из пећине.

Побуњени Корзиканци су се храбро борили, али нису могли да се носе са француском војском од двадесет две хиљаде људи. Пошто су бројчано били неупоредиво слабији, морали су да се предају. Карло се нерадо вратио у корзиканску престоницу Ајачо, где је нашао посао као адвокат.

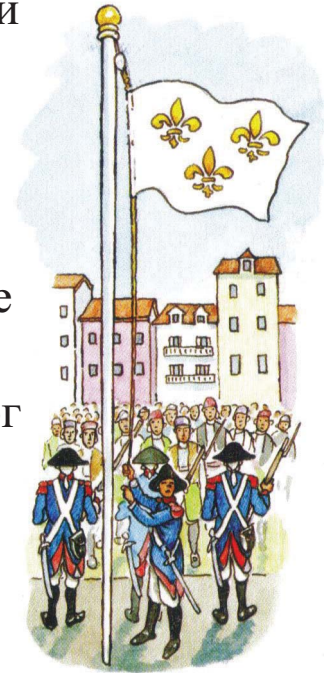
Французи су тријумфално дигли

своју заставу изнад града и објавили да је од тога часа званични језик на острву француски.

Карлу је било тешко да гледа Французе како владају, али није могао ни да оде са свог острва. Осим тога, Летицијина трудноћа се приближавала крају – а порођај је наступио раније него што је ико очекивао.

Једног врелог августовског дана 1769. морала је да одјури кући из цркве, и једва је стигла на време да се слабаши мали Наполеон роди под кровом.

Упркос томе што је био недоношче, Наполеон је израстао у снажног и здравог дечака, мада ниског за своје године. Био је тврдоглав, живахан и

све га је занимало. Тек што је напунио осам година узјахао је понија и

отишао до оближње ветрењаче, да установи колико тачно жита може да самелје за један сат.

Такође се и стално играо са својим братом Жозефом. Њих двојица су се веома разликовали. Колико је Наполеон био гласан и живахан, толико је Жозеф био тих и повучен, мада је млађи брат често умео да га изазове на жестоке рвачке борбе. Летиција је на крају због њих двојице морала да из једне собе склони сав намештај.

Наполеон би се толико занео чиме год да се бавио да је заборављао на време.

„Наполеоне!“, дозивала би Летиција из куће. „Ручак је спреман!“

Али њега храна није занимала – осим крупних црних трешања са дрвета које се дизало изнад њиховог баштенског зида. Њих је Наполеон могао да једе док му не позли.

Сваког лета, породица је ишла у планине да побегне од неподношљиве врућине. Понели би душеке и спавали на поду сеоске куће, окружени стадима коза и маслиновим и лимуновим стаблима. Наполеон би остајао будан до касно, одушевљен причама својих рођака о аветињском дечаку који за олујних ноћи лупа у добош.

